

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I - 6530 Thuin (Belgie)

FCI - Standard č. 331 / 25. 06. 2018

Překlad: Ing. Hana Petrusová

KANGALSKÝ PASTEVECKÝ PES

(Kangal Coban Köpegi)

ZEMĚ PŮVODU: Turecko

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 15. 06. 2018

POUŽITÍ: Pastervecké plemeno pro strážení ovcí. Aktivní plemeno původně užívané ke hlídání ovcí; tvrdě pracující; schopné snášet extrémní horka a zimu.

KLASIFIKACE FCI: skupina 2 Pinčové a knírači, molossové a švýcarští salašníčtí psi.
sekce 2.2 Molosové horského typu.
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Ačkoliv každý národ dychtivě uvádí historii chovu svých národních plemen, je zřídka možné přijít s něčím přesným, zvláště když jde o psy chránící stáda. Historie kangalů je také jedna z nich. Nicméně jde o plemeno hluboce zakotvené v dnešní turecké kultuře. Kangal je vysoce ceněné národní plemeno psů. Není příliš nereálné tvrzení, že turečtí obyvatelé migrující z centrální Asie, jejichž živobytí především záviselo na kočovném chovu zvířat, vedli sebou i své silné strážní psy. Je dobře známou skutečností, že psi, chránící v centrální Asii ovce a kozy, jsou různě zbarvení. Otázka týkající se původu kangalů jaké známe dnes, by měla znít: co vedlo k tomu, že v Turecku jsou jednotnější, co se týká typu a zvláště zbarvení. Existuje názor, že je to zásluha oblasti ve východním Turecku, kde je kangal velmi oblíbený, a kde chrání ovce akkamaran. V rozlehlé stepi východního Turecka, obklopené vysokými horami, se vytvořily dvě relativně izolované populace, psů a ovcí, navzájem podobné stejnou černou maskou na plavé srsti, takže jsou od sebe téměř nerozeznatelní. Zdá se, že jméno „kangal“ pochází od názvu města Kangal v turecké provincii Sivas, kde toto plemeno přitahuje celosvětovou pozornost svou mimořádně vysokou kvalitou a jednotností.

CELKOVÝ DOJEM: Velký, vzpřímený, mohutně stavěný ochránce stád s černou maskou. Neagresivní, ale dobrý hlídač. Schopný velké rychlosti. Kangal je pes molossoidního typu robustní konstituce. Kompaktní tělo je kryté hustou a středně dlouhou srstí. Obdélníkového rámce.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Horní linie tlamy a lebky jsou rozbíhavé. Délka těla je o 10-12% větší než výška v kohoutku. Hloubka hrudníku je přibližně 50% kohoutkové výšky.

POVAHA/TEMPERAMENT: Vyrovnaná a odvážná, bez agresivity, přirozeně nezávislá, velmi inteligentní a učenlivá. Hrdá a důvěřivá. Ke svému majiteli je pes přichylný a věrný, ale jakmile pracuje, je nedůvěřivý k cizím osobám.

HLAVA:

MOZKOVNA: Velká, ale proporční k tělu.

Lebka: Široká mezi ušima, mírně se zužující ke stopu. Lehce klenutá. Délka lebky je větší než její šířka.

Stop: Mírný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Černá.

Tlama: Kratší než lebka. Délka tlamy je asi 40-44% délky celé hlavy. Z profilu tupá, mírně se zužuje ke konci. Hřbet nosu je od stopu k nosní houbě mírně skloněný.

Pysky: Jen mírně visící, černě lemované. Dolní okraj horního pysku nepřesahuje pod dolní profil spodní čelisti. Koutky tlamy těsné.

Čelisti/Zuby: Zuby silné, nůžkový skus je preferován, klešťový skus a těsný předkus („obrácený nůžkový skus“) je přípustný. Chybění P1 a M3 není penalizováno.

Líce: Velmi svalnaté, lící kosti patrné, ale ne vystupující.

Oči: Mandlového tvaru, střední až velké, velikostí odpovídající velikosti lebky, dále od sebe uložené, bez viditelných třetích víček. Tmavohnědé až světle hnědé; čím tmavší, tím lepší. Okraje očních víček černé.

Uši: Středně velké, trojúhelníkové, na konci zaoblené, svěšené s předním okrajem přiloženým k lícím. Při vzrušení výše nesené. Kupírované uši (pokud je povoleno) jsou posuzované stejně jako nekupírované.

KRK: Mírně klenutý, silný, svalnatý, délka se téměř rovná délce hlavy, poměrně masivní. Menší lalok je přípustný. Krk není nesen vztyčený.

TRUP: Silný, svalnatý, nikdy ne ze stran plochý.

Horní linie: Mírně klenutá v bedrech. Zád' mírně výše než kohoutek.

Kohoutek: Pevný, mírně vystupující.

Hřbet: Střední délky, silný, dobře osvalený.

Bedra: Mírně klenutá.

Zád': Střední délky. Svalnatá, dobře navazující na bedra. Skloněná téměř v úhlu 30°.

Hrudník: Hluboký, dosahující k loktům, žebra dobře klenutá, hrudní koš dostatečně dlouhý.

Spodní linie a břicho: Břicho mírně vtažené.

OCAS: Dlouhý, dosahující mírně pod hlezna. Horní linie ocasu plynule pokračuje v linii zádi. V klidu dolů nesený s uzavřeným kroužkem na konci; při vzrušení především u psů nesený vysoko a stočený přes hřbet.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový dojem: Široce postavené, dobré délky, rovné, se silnými kostmi.

Lopatky: Dobře osvalené, šikmé.

Nadloktí: Musí být svalnatá a silná. Přiložená k trupu.

Lokty: Přiléhají k tělu, ale umožňují volný pohyb.

Předloktí: Délka přiměřená k tělu, silné kosti, rovná.

Zápěstí: Silná.

Nadprstí: Silná, při pohledu z boku mírně šikmá.

Přední tlapy: Silné s pevnými polštářky a dobře klenutými prsty. Drápy krátké a přednostně černé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový dojem: Silné, ne přehnaně osvalené. Při pohledu zezadu kolmé.

Stehna: Dlouhá.

Kolena: Dobře zaúhlená.

Bérce: Svalnaté, silné.

Hlezna: Pevná, objemná, středně zaúhlená.

Nárty: Dobře vyvinuté, středně dlouhé, kolmo postavené. Rovnoběžné.

Zadní tlapy: Silné s pevnými polštářky a dobře klenutými prsty. Drápy krátké a přednostně černé. Paspárky jsou přípustné.

CHODY/POHYB: Velmi charakteristický – v pohybu hlava, krk a horní linie hřbetu v jedné úrovni. Pohyb plynulý, pružný, dlouhý, plíživý, dynamický. Při pomalém pohybu je přípustný mimochod.

Kůže: Středně silná, na hlavě i těle dobře přiléhající. Mírný lalok je přípustný. Zbarvení odpovídá barvě srsti, ale kůže musí být pigmentovaná.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Délka 3-7 cm, pesíky pevné a hrubé, hustá podsada. Podle různých klimatických podmínek jsou možné rozdíly v délce srsti. Na krku, plecích a stehnech je srst delší a hustší.

Barva: Celé tělo má mít jednu barvu od plavé do šedoplavé. Bílá nebo světlá skvrna na prsou není považována za vadu, pokud není širší než 10 cm. Bílá barva na hrdle není žádoucí. Bílá srst na tlapkách a bílá špička ocasu je přípustná. Čím méně je bílé srsti, tím lépe. Na hlavě musí být černá maska, na tlamě tmavá, na lebce světlejší. Uši jsou tmavé. Je povolena tmavá linka na 1/3 až 1/2 ocasu (měřeno od špičky směrem ke kořeni).

VÝŠKA / HMOTNOST:

Výška v kohoutku: psi 72 - 78 cm, tolerance +/- 2 cm

feny 65 - 73 cm, tolerance +/- 2 cm

Hmotnost: psi 48 - 60 kg

feny 40 - 50 kg

VADY:

Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků by měla být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, by měla být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa.

VÁŽNÉ VADY:

- Šířka lebky větší než její délka od týlního hrbolu ke stopu.
- Výška v zádi nižší než výška v kohoutku.
- Příliš lehká nebo příliš těžká tělesná stavba pro pracovní využití.
- Netypický tvar ocasu.
- Bílá skvrna na šíji.
- Bílá lysina na tlamě a masce.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přehnaná bázlivost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Netypičnost.
- Podkus.
- Volnější předkus.
- Příliš krátká tlama (třetina celkové délky hlavy).

- Srst příliš krátká a hladká, chybějící podsada.
- Chybějící maska.
- Hnědá nosní houba a pigmentace.
- Oči rozdílně zbarvené.

Pozn.:

- Psi (samci) musejí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti k chovu.